

Velünk az Isten!

Lekció: Lk 2,1-20/Textus: Mt 1,18-25

2016. december 26.

Bevezetés

Sokat látom és hallom, hogy szülők között milyen fontos a név választás, amikor gyermek születik a családba. Kezdődik az egyezkedés, a vita, hogy mi legyen a név, ki hol tud engedni, mi legyen a kompromisszum. Előkerül, hogy mi hangzana jól a családnévvel, melyik név mit jelent, milyen emlékeink vannak az adott névvel. Vannak, akik két nevet adnak, egyet az anyuka, egyet az apuka, így szent a béke. Sőt néha verseny is van egy névért.

Nálunk a családban nekünk Edinával is és a bátyáméknak is nagyon tetszik a Barna név, ezért szeretnénk ezt a nevet adni, majd, ha születik egy fiúnk.

Fontos a név választás, fontos a jelentés. Emlékszem a másik bátyámék azért választottak a második lányuknak Hanna nevet, mert kegyelem volt, ahogyan egy elvetélt terhesség után nagyon nehéz és veszélyeztetett áldott állapot után mégis kislányuk született. És a Hanna név pontosan ezt jelenti.

Fontos, hogy minden név jelent valamit. A Bibliában, különösen is az ószövetségben mindenhol azt látjuk, hogy a nevek plusz és lényeges jelentéssel bírnak egy-egy személy életében. Vagy egy eseményt, körülményt vagy egy tettet, ígéretet írnak körül. Például:

- Ábrahám = sokaság; nagy ő
- Ádám = ember
- Izsák = Isten mosolyoghat
- Salamon = békés

A most felolvasott igénkben szintén egy névről van szó, egy olyan névről, ami próféciát, jövendölést teljesít be. Jézus testté lett és az ő neve Immánuél, aminek a jelentése: Velünk az Isten.

A felolvasott Ige azt mondja, hogy ez nemcsak egy jelentés, de a megszületett gyermek legfőbb küldetése, lényege, pontosan ezért is kapja ezt a nevet: velünk az Isten. Ez egy állítás. Ez a mondat egy olyan kijelentés, ami nem néha-néhárol szól, hanem folyamatos. Velünk az Isten.

És milyen jó bátorítás ez! Szoktuk is a másíknak mondani ezt az Igét, amikor szükségét szenved. Vagy akkor használjuk például, ha valamibe belekezdünk. „*Semmi gond, velünk az Isten, csináljuk.*” Vagy mondjuk egy nagy út előtt állunk, de nem tudjuk, hogy jó döntés-e elkezdni, de valaki rá is vágja: „*velünk az Isten. Mire várunk még?*”. Vagy mondjuk egy nehézségben: Velünk az Isten. Szeretnénk ebből reménységet meríteni.

Én most mégis kérdésként tenném fel ezt az állítást: velünk az Isten? Mert tapasztalataim szerint rengetegszer nehéz ezt kimondani. Sokszor mást érzünk, sokszor kérdésünk van ezzel kapcsolatban. De vajon tényleg velünk az Isten? Vagy ő is csak néha-néha online és elérhető?

- Hol van Isten az olyan régóta ismétlődő kéréseimben?
- Hol van Isten betegségben, gyászban?
- Hol van Isten, amikor abszolút azt érzem, hogy senki sincs velem.

Egy olyan világban élünk, ahol megélhetjük pillanatok alatt azt is, hogy velünk van bárki, mert a jelenleg is a zsebünkbe lévő telefonon chatelhetünk, vagy telefonálhatunk azzal, aki elérhető. De azt is megélhetjük, hogy a jelenlegi világunkban senki nem figyel ránk, csak utazunk egy buszon, ülünk otthon és hiába online sok ember, még sincs velem senki, mégsem tapasztalom senkinek a jelenlétét.

Hol van Isten, ha azt mondja magáról, hogy velünk az Isten? Akkor jogos a kérdés: csak bizonyos helyzetekben van Isten velünk?

Nagyon szeretem a Bibliát, mert határozott. Itt egy határozott állítás van, aminek hiszem, hogy örök üzenete van. Velünk az Isten. Viszont azt is hiszem, hogy a „*velünk van Isten*” kérdés helyett van egy jobb kérdés, ami ezt a kérdést is segíti és felülírja és az a következő:

„*hogyan van velünk Isten?*”.

Éz a kérdés ugyanis megelőlegez egyfajta bizalmat Isten irányába, hogy velünk van, csak nem feltétlenül érzem, értem, de szeretném tapasztalni.

Azért is fontos gondolat ez, mert lehet sokszor azt érezzük, hogy nincs velünk, sőt egyenesen ellenünk van. De a mai igénk határozott kijelentése, hogy velünk az Isten, nemcsak azt jelenti, hogy ténylegesen velünk van, hanem azt is egyben, hogy nincs ellenünk.

Nézzük meg, hogyan van jelen Isten, amikor érezzük és amikor nem érezzük, hogy jelen van.

Amikor azt érezzük, hogy Isten nincs jelen két szituációt figyeljünk meg. Az egyik, amikor azt érzem, hogy sehogy sincsen jelen, a másik legyen az, amikor azt érzem jelen van, csak ellenem.

1. nincs jelen

A Bibliában többször is előfordul ilyen esemény. Sámson vagy Jób vagy Saul is érezte ezt az érzést, hogy egyedül vannak, nem tudják hogy van velük Isten. De vegyünk csak egy példát a Bibliából. Hithósként emlegetjük Mózeszt, az is, de többször félt, hogy mi lesz vele, hogy van vele és hogy lesz vele Isten?

És Isten vele van, ad mellé társat, aki kiegészíti az ő hiányosságait és ad neki égi jelet, amivel vezeti reggel és nappal az ismeretlen pusztai utakon. Vele van csodálatosan, láthatóan és érzékelhetően.

De ez nem mindig ilyen látványos. Mi van, ha nincs égi jel, akkor hogyan van jelen Isten? A mai igében sem ilyen látványos. Nincs nagyobb csoda, nagyobb jel, nincs égi különlegesség. Csak egy rém egyszerű szituáció. József iszonyatosan megijed, hogy mi történt. A jegyese teherbe esik, de nem tőle. Mit tegyen? Mária szintén nehéz helyzetben, mindenki előtt magyarázkodnia kell és mondhatná, hol van Isten, hogyan van jelen ilyenkor Isten? És közben azt látjuk, hogy nemcsak hol és hogyan, de velük van ott helyben. Ő az, aki születik, aki okozza ezt a gondot körülöttük. Sőt ő az, aki angyali látomást küld, hogy József érthesse az eseményeket, ő az, aki 3*14 nemzedéken keresztül József családjával volt és fenttartotta, hogy majd Dávid egyeneságú leszármazottja lehessen Jézus. Ő az, aki velük volt, amikor Heródes meg akarta öletetni a kisgyermeket és Isten volt velük, amikor angyalain keresztül figyelmeztette őket.

Sok esetben nem érezzük, hogy Isten velünk lenne, mert nehéz a helyzet, mert annyi terhünk és nehéz körülményünk van, hogy azok már nem láttatnak pici fényt se az alagút végén.

De tudjátok ezzel magam is így voltam pár hete. És arra jöttem rá, hogy ilyenkor Isten más embereken keresztül van jelen. És lehet én nem tapasztalom, nem érzem, de más embereken keresztül ébreszt erre rá. És lehet vannak olyan helyzetek, amikor én nem tapasztalom, de mások mondják nekem, hogy érzik, megélik.

Nemrég volt egy olyan időszak, amikor abszolút azt éreztem, hogy nem tudom Isten hogyan van jelen az életemben, el voltam rendesen fáradva és csak összetörtnek éreztem magam. És jött egy alkalom, amikor nekem kellett szolgálnom az igével. A kollégám látta is, hogy nem vagyok jól azon a reggelen, kérdezte is, hogy mi van, de nem tudtam megfogalmazni. Csak azt éreztem, hogy minden összejött, nem érzem, hogy velem lenne Isten és mégis most róla kell, hogy beszéljek. Elvonultam és imádkoztam és nem éreztem magam erősebbnek vagy jobbkedvűnek, de elindult az ige hirdetés. És azt tapasztaltam,

hogy egyre inkább bele lelkesedek és Isten szól. Láttam az embereken, hogy megérintődnek és Isten szól hozzájuk. És mondták is utána, köszönték és közelebb léptek Istenhez. Éreztem, hogy Isten velünk volt és az ő ereje által értettek meg tőle üzenetet a jelenlévők.

És tudjátok miért voltam hálás? Mert ebben a pillanatban tudtam, hogy velünk az Isten, mert én nem voltam olyan állapotban, hogy az a szolgálat tőlem függött volna. Nem én szóltam, nem én voltam erős, nem én tettem azt oda, nem az én lelkesedésem, pillanatnyi állapotomból fakadt az az igehirdetés, hanem Isten volt velem és velünk és ő áldotta azt meg akkor is, amikor én összetört vagyok. Velünk az Isten akkor is, amikor azt nem érezzük, amikor abszolút az ellentétjét érezzük.

Istent lehet nem tudjuk megérteni, de tapasztalni tudjuk az ő működését és ezért lehetünk hálásak. Lehet abszolút azt érezzük, hogy nincs jelen, nem látom, nem tapasztalom. Amikor nem értjük, hogyan van jelen, akkor is jelen van, csak lehet nem azzal, hogy megerősít, hanem, hogy mások által érezteti a jelenlétét.

2. Isten ellenem van.

Viszont sokan azt is mondják, hogy Isten velünk? Valóban? Szerintem viszont abszolút nem, sőt nem is érdekel, de leginkább azt érzem, hogy pont nem velem van, hanem ellenem! Bármit csinálok, rosszul sül el. Azt érzem, hogy pont ellenem van. Nem velem van, hanem ellenem. Ilyenkor hogyan lenne egyáltalán jelen Isten?

Olyan sokszor tapasztalom, hogy előre tekintő emberek vagyunk. Azt nézzük, hogy mi következik a jövőben, mi vár ránk, mi lesz, ha vége az ünnepnek, mi lesz január 2.-án, szilveszterkor, 2017-ben? Visszafelé igen ritkán nézünk. Ezért pedig nem is látjuk meg, hogy mi az, ami esetleg beteljesült, csak azt látjuk, hogy mi nem jön össze a jelenben és mit kéne még tenni a jövőben. Hiány orientáltak vagyunk kissé. Nem is vesszük észre, nem vetünk számot azzal, hogy a múltban, tegnapban mi az, ami Isten munkája volt de akkor még éppen nem értettem. Nem tekintünk vissza, hogy mi is az, ami alakult, ami lehetséges, hogy rejtély volt, de most már megoldásra talált. Pedig József életében is a pillanatnyi szituáció, amit felolvasunk önmagában rendkívül nehéz és megoldhatatlan, de ha egybe nézzük a nagyképet, egészen másképp vélekedünk arról, hogy velük van-e Isten.

David Wilkerson egy számomra példaértékű lelkész volt, aki egyszer csak azt az elhívást kapta Istentől, hogy menjen New Yorkba és segítsen egy olyan bandán, aki egy gyilkosságot követett el. Nem ismerte őket, sőt 800 km-re lakott onnan, és ráadásul egy újságban olvasott csak erről, semmi több. Mégis elindult és utazott. Elment a tárgyalásukra és be akart jutni hozzájuk, mert azt érezte Isten erre hívja, de mikor a bíróval akart beszélni, hogy kérelmezze a látogatását, az örök megakadályozták, nem tudott odaáig eljutni és nem engedték be. Kint a folyosón újságírók tömegei találták meg és kezdtek róla képeket készíteni és riportot. Kérték, hogy emelje fel a Bibliáját és úgy készíthessenek vele képet. Másnap minden újság címlapján az ő képe volt ezzel a felirattal: „Egy vidéki prédikátor lobogó hajjal és Bibliájával félbeszakítja a gyilkossági pert.” Másnap mindenhol ez volt a hírekben. Kiforgatták a szavait, a családját, egyházát, saját települését is szegénybe volt és értetlenkedett. Wilkerson pedig kétségbeesetten csak állt és nem értette, hogy ez miért történt? Ő Istentől kapott elhívást és most olyan hírnévre tett szert, amivel mindenki szemében negatívan lett megítélve, ráadásul tévesen. Nem tehetett semmit, csak értetlenkedett Isten felé.

De pár héttel később azt érezte, hogy muszáj visszamennie és segítenie ezeken a fiúkon akkor is, ha bármi történik újra. És elindult újra és elkezdett New York utcáin sétálni. Ahogy sétált egyre több utcasarkon álló banda tag mellett sétált el, akik felismerték az újságból. Elé is álltak és megszólították. Te vagy az a lelkész, akit kidobtak a tárgyalásról? Igen. Akkor te a barátunk vagy. Ha a rendőrök téged is utálnak, akkor mi befogadunk téged, velünk lehetsz. És ekkor döbbsen rá Wilkerson, hogy sehogy máshogy őt nem fogadták volna be ezekben a bandákba, ha nincs ez a tárgyalás, ha nincs ez a sajtó

viszhang, ha nincsenek a hírek. Pedig a célja pont az volt, hogy az ilyen fiatalokat elérje, feljűk szolgáljon és segítsen a gyilkossági perben lévőknek. Hetekig szenvedett, megalázott volt, de végűl megértette, hogy ennek így kellett lennie. Isten nemcsak, hogy vele volt, de irányította is az életét. És olyan szolgálatot kezdett el később, amiben bandatagok ezreit érte el és kezdett missziót egy olyan területen, ahol mást az első nap megkéseltek volna, vagy elutasítottak volna.

Olyan sokszor csak arra tekintűnk, hogy mi kéne holnap, mi nincs ma, miben van szűkségem, mi az, ami nehéz. Hányszor tekintűnk vissza, hogy vajon az életemben egy pont nem elősegítette, hogy most itt lehetek? Vajon egy kudarc nem valahová elvezetett?

És persze nem biztos, hogy minden ilyen negatív élműnyűk pozitív kicsengésű lesz, de nem is ez a cél. Hanem az, hogy észre vegyűk benne azt, ami Isten munkájának a része, észre venni, hogy velűnk az Isten. És lehet, hogy sokszor inkább csak mélyen kérdéseid vannak és nem tudsz ebben választ találni. Ne hibáztasd magad, van ilyen és természetes. De ne lovald bele magad, ne hergeld magad ellen magad.

Szerintem jó, hogy reformátusok vagyunk. A címerűnkben a következű áll a római levélbűl: Ha Isten velűnk, ki lehet ellenűnk? Ki az, aki egyáltalán ellenűnk lehet? Márpedig a mai igénk határozottan, kijelentű módban azt mondja, hogy nemcsak velűnk van az Isten, de testet is öltűtt Jézusban, ő lett az, aki az Isten, aki velűnk van, aki által mondhatjuk, hogy velűnk az Isten.

Pedig a mai igénk abszolűt olyan szituációban hangzik el ez, amiben normális esetben azt mondanánk, hogy az Úr nincs velűnk. Jézus születésében emberileg kérdéseink lehetnének.

Van egy tini lány, aki 14-16 éves lehetett, Mária a neve. Van egy párja, jegyese. Közben kiderűl, hogy terhes, de nem a párjátűl. Tiniként terhes. De nem házasságban. A rokonságban, a párja életében, a lányra nézve ez konfliktus. Egy 180 fűs falubűl származik, ahol mindenki ismer mindenkit. A párja el akarja hagyni, de titokban, mert mégiscsak nem tűle van ez a gyermek és szégyen, hogy ez történt. Magyarázkodni kell, terjednek a félígazságok és a vélemények, de közben senki sem ért teljesen semmit. Abszolűt olyan szituáció, amiben Mária kiálthatna, hogy hol van Isten ilyenkor? Hol van? Nem érzem!! Nem értem, nem tapasztalom!!! És közben ott van vele, sűt benne születik Jézus.

Nemcsak, hogy hol van, hanem ott van éppen Máriaában! Éppen ez a csoda. Ami sokszor felfoghatatlan, sokszor elkerűli a tekintetűnket és mégis előttűnk van. Hogy megszületett az karácsonykor, aki miatt mondhatjuk és hallhatjuk, hogy velűnk az Isten. Jézus születéséről van szó ebben az igerésben és azért mondhatjuk, hogy velűnk az Isten mindenkor, mert Isten elkűldte a fiát, Jézus Krisztust aki velűnk volt és velűnk van a mai napig. Jézus eljűvetelésében teljesedett be tűkéletesen az, hogy velűnk az Isten.

És igazából ez a válasz is a „*hogyan van velűnk Isten*” kérdésre: Jézus által. Mert Ő lejűtt, hogy beteljesítse az Atya akaratát, hogy meghaljon a bűneinkért, és ezáltal helyreállítsa a kapcsolatot Isten és ember között. Kimondhatűvává vált: velűnk az Isten. Mert van lehetőség, hogy velűnk legyen. Velűnk van, ha nem látjuk, velűnk van, ha magunk ellen érezzűk, velűnk van, ha örűlűnk és velűnk van, ha körülöttűnk történik is valami felfoghatatlan, feldolgozhatatlan.

Velűnk az Isten, hogy ne nekűnk kelljen abba a görcsbe belefűlladnunk, hogy mi mentűk meg a magunk napjait, mi vagyunk azok, akik megvalósítunk minden célt, mi vagyunk, akiknek úgyis sikerűl megoldani mindent magunktűl. Kiszabadít ebbűl a megkötűzöttségbűl, hogy minden tűlűnk függ. Kiszabadít, mert tudja, hogy függhet tűled minden, de akkor ebben a megkötűzöttségben fogsz élni és sosem szabadulsz ebbűl. Ő azért jűtt, hogy ebbűl szabadulást adjon! Azért jűtt, hogy nyugodtan ki tudd mondani, megtapasztalni és átélni, hogy velűnk az Isten.

Jézus nem azért van velűnk, mert látjuk. Ez nem feltétel, velűnk az Isten mert fontos vagy neki, mert a maga képmására teremtett, mert szeret, és mert nem akar egyedűl hagyni. Nem tűled függ, hogy veled lesz-e vagy sem. Nem a cselekedeteid tűl függ. Veled van az Úr. Velűnk van az Úr. Nem azért van veled,

mert te látod vagy nem. Ez a te számodra fontos. Ő ettől még jelen van. Azért van velünk az Isten, mert fontosak vagyunk neki, mert a saját keze alkotásai vagyunk.

Az egyik holdra szálló űrhajós mondta állítólag, hogy nem az a nagy dolog, hogy mi felmentünk a holdra, hanem az, hogy Isten eljött a földre. Immánuel: Velünk az Isten.

Éppen ezért ne Istent vagy magadat kezd el hibáztatni, ha úgy érzed nincs veled Isten vagy nem tudod hogy van veled. Ez pont nem ér semmit. Ilyenkor az ér valamit, ha csak odalépünk és őszintén elmondjuk, hogy Istenem, nekem ez nehéz, nem értelek, nem tapasztalom, de szeretnék benned bízni először életemben vagy sokadjára és élni a te fiad által, mert nekem nem megy. És nem is fog menni soha. Csakis a fiad által van hitem, nem magam által.

Jézus eljövetele és kegyelme felfoghatatlan és feldolgozhatatlan, de mégis van. És arra van lehetőség, hogy ebben éljünk! Arra van lehetőség, hogy az Úrvacsorában azt tapasztaljuk meg, hogy valóban velünk az Isten karácsonykor. Arra van lehetőség, hogy imádságot kérjünk, majd az imaszolgálatban és arra is, hogy egyszerűen csak elé lépünk és a jelenlétébe legyünk és ahogy mi tudunk beszéljünk neki őszintén!

Jézus elfogadásával az élet nem lesz könnyebb vagy örömtelibb. Élet lesz attól még ugyanúgy örömmel és ugyanúgy nehézségekkel is. Csak ott lesz, hogy nem a kinézeted, teljesítményed, cselekedeteid, kapcsolataid alapján fogadnak el, vagy fogad el az Úr, hanem már elfogadott vagy most csakis őmiatta és nincs szükség más bizonyításra.

Velünk az Isten. Immánuel – Jézus eljött közénk és velünk van. Így legyen, éljünk ezzel!

Ámen.

(Ablonczy Áron)